

Arrest

nr. 162 444 van 19 februari 2016
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Macedonische nationaliteit te zijn, op 31 augustus 2015 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 31 juli 2015 tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13sexies), aan de verzoeker ter kennis gebracht op 31 juli 2015.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 december 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 januari 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. GEENS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De verzoeker, die verklaart van Macedonische nationaliteit te zijn, komt op 9 mei 2007 België binnen zonder enig identiteitsdocument, en vraagt op 11 mei 2007 asiel aan. Op 9 september 2008 beslist de adjunct-Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen om technische redenen tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij arrest nr. 20 673 van 18 december 2008 verwerpt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) het beroep tegen deze beslissing.

1.2. Op 9 juni 2008 dient de verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf,

de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet). Op 11 mei 2012 wordt de aanvraag onontvankelijk verklaard.

1.3. Op 27 januari 2009 neemt de gemachtigde van de bevoegde minister een beslissing houdende bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13*quinquies*).

1.4. Op 20 maart 2009 dient de verzoeker een tweede asielaanvraag in. Op 27 juli 2009 beslist de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij arrest nr. 70 899 van 29 november 2011 weigert de Raad eveneens de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus aan de verzoeker.

1.5. Op 11 januari 2012 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris een beslissing houdende bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13*quinquies*).

1.6. Op 24 januari 2012 dient de verzoeker een derde asielaanvraag in. Op 1 februari 2012 beslist de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag en tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13*quater*).

1.7. Op 6 februari 2012 dient de verzoeker een tweede aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9*bis* van de Vreemdelingenwet. Op 9 juli 2014 wordt de aanvraag onontvankelijk verklaard.

1.8. Op 6 april 2012 dient de verzoeker een vierde asielaanvraag in. Op 13 april 2012 beslist de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag en tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13*quater*).

1.9. Op 20 augustus 2012 wordt aan de verzoeker bevel gegeven om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

1.10. Op 24 augustus 2012 dient de verzoeker een vijfde asielaanvraag in. Op 4 september 2012 beslist de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag en tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13*quater*).

1.11. Op 20 december 2012 dient de verzoeker een zesde asielaanvraag in. Op 3 januari 2013 beslist de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag en tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13*quater*).

1.12. De verzoeker dient op 7 augustus 2013 een aanvraag in voor toelating tot verblijf in toepassing van de artikelen 10 en 12*bis*, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet. Op 18 maart 2014 neemt de burgemeester van de stad Antwerpen een beslissing tot niet-inoverwegingname van een aanvraag voor een toelating tot verblijf (bijlage 15*ter*).

1.13. Op 16 januari 2014 wordt aan de verzoeker bevel gegeven om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

1.14. Op 23 april 2014 dient de verzoeker een zevende asielaanvraag in. Op 28 mei 2014 beslist de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus.

1.15. Op 16 juni 2014 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris een beslissing houdende bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13*quinquies*).

1.16. Op 31 juli 2015 wordt aan de verzoeker bevel gegeven om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Bij arrest nr. 162 443 van 19 februari 2016 vernietigt de Raad deze beslissing.

1.17. Op 31 juli 2015 wordt de verzoeker tevens een inreisverbod (bijlage 13*sexies*) voor drie jaar opgelegd. Dit is de thans bestreden beslissing, die aan de verzoeker op dezelfde dag ter kennis wordt gebracht. Deze beslissing luidt als volgt:

“(…)

Aan de heer, die verklaart te heten:

(...)

In voorkomend geval, ALIAS:

(...)

wordt een inreisverbod voor 3 jaar opgelegd,

voor het grondgebied van België, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

De beslissing tot verwijdering van 31.07.2015 gaat gepaard met dit inreisverbod.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

Artikel 74/11, §1, tweede lid, de beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod omdat:

x 1° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan en/of;

□ 2° een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd.

betrokkene werd van 26.05.2015 tot heden onder aanhoudingsmandaat geplaatst uit hoofde van diefstal met braak, inklimming of valse sleutels

Betrokkene heeft een gezinsleven in België. Het wordt niet betwist dat hij zich kan beroepen op een gezins- en privéleven in de zin van het artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden. Dit stelt hem echter niet vrij van de verplichting in het bezit te zijn van de in artikel 2 van de wet van 15 december 1980 vereiste binnenkomst- en verblijfsdocumenten. De in artikel 2, eerste lid, 2° van voornoemde wet vereiste documenten hebben immers tot doel een controle uit te oefenen betreffende de identiteit, de burgerlijke staat en het strafrechtelijk verleden van de vreemdeling die het grondgebied wenst te betreden of er wenst te verblijven. Daarenboven verstoort een tijdelijke scheiding van betrokkene met zijn partner/gezin, met het oog op het vervullen van de noodzakelijk formaliteiten ter voldoening van de wettelijke bepalingen, het gezinsleven niet in die mate dat er sprake kan zijn van een schending van het artikel 8 van het voornoemde verdrag.

Artikel 77 van het Koninklijk Besluit van 8 oktober 1981: betrokkene werd niet erkend als vluchteling.

Artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken:

Betrokkene heeft geen officiële verblijfplaats in België

Betrokkene is gekend onder verschillende aliassen

Twee/drie jaar

Om de volgende reden(en) gaat het bevel gepaard met een inreisverbod van twee/drie jaar:

Artikel 74/11, §1, tweede lid:

x voor het vrijwillig vertrek is geen enkele termijn toegestaan en/of

□ een vroegere beslissing tot verwijdering werd niet uitgevoerd

betrokkene werd van 26.05.2015 tot heden onder aanhoudingsmandaat geplaatst uit hoofde van diefstal met braak, inklimming of valse sleutels

Betrokkene heeft een gezinsleven in België. Het wordt niet betwist dat hij zich kan beroepen op een gezins- en privéleven in de zin van het artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden. Dit stelt hem echter niet vrij van de verplichting in het bezit te zijn van de in artikel 2 van de wet van 15 december 1980 vereiste binnenkomst- en verblijfsdocumenten. De in artikel 2, eerste lid, 2° van voornoemde wet vereiste documenten hebben immers tot doel een controle uit te oefenen betreffende de identiteit, de burgerlijke staat en het strafrechtelijk verleden van de vreemdeling die het grondgebied wenst te betreden of er wenst te verblijven. Daarenboven verstoort een tijdelijke scheiding van betrokkene met zijn partner/gezin, met het

oog op het vervullen van de noodzakelijk formaliteiten ter voldoening van de wettelijke bepalingen, het gezinsleven niet in die mate dat er sprake kan zijn van een schending van het artikel 8 van het voornoemde verdrag.

Artikel 77 van het Koninklijk Besluit van 8 oktober 1981: betrokkene werd niet erkend als vluchteling.

Artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken:

Betrokkene heeft geen officiële verblijfplaats in België

Betrokkene is gekend onder verschillende aliases

(...)"

2. Over de rechtspleging

Aan de verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding ten laste te leggen van de verzoeker.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. In de nota met opmerkingen werpt de verwerende partij een exceptie van niet-ontvankelijkheid op wegens laattijdigheid. Zij meent dat het beroep had moeten worden ingesteld binnen de vijftien dagen na kennisgeving omdat de verzoeker zich op het ogenblik van de kennisgeving van de bestreden beslissing in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 van de Vreemdelingenwet bevindt of ter beschikking is gesteld van de regering.

3.2. Ter terechtzitting hierop gewezen stelt de raadsman van de verzoeker dat de bestreden beslissing aan de verzoeker betekend werd toen deze in de gevangenis was omwille van strafrechtelijke feiten en dat niet elke vrijheidsberoving impliceert dat de beroepstermijn van vijftien dagen van toepassing is, waarbij hij verwijst naar het arrest nr. 215.277 van 5 oktober 2011 van de Raad van State.

3.3. Artikel 39/57, § 1, van de Vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

“§ 1. De in artikel 39/2 bedoelde beroepen worden ingediend bij verzoekschrift binnen dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen ze zijn gericht.

Het verzoekschrift wordt ingediend binnen vijftien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het is gericht:

1° indien het beroep is ingediend door een vreemdeling die zich op het ogenblik van de kennisgeving van de beslissing bevindt in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of die ter beschikking is gesteld van de regering;

(...)"

Uit artikel 74/8, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet blijkt dat een ‘welbepaalde plaats’ de plaats is waar de betrokken vreemdeling “wordt opgesloten, ter beschikking gesteld van de Regering of vastgehouden overeenkomstig de artikelen 7, 8bis, § 4, 25, 27, 29, tweede lid, 51/5, § 1 of § 3, 52/4, vierde lid, 54, 57/32, § 2, tweede lid, 74/5 of 74/6, § 1 of § 1bis”. Artikel 74/9 van de Vreemdelingenwet bevat een verwijzing naar een plaats zoals bedoeld in artikel 74/8, § 2, van de Vreemdelingenwet, dat op zijn beurt verwijst naar “de bepalingen vermeld in § 1, eerste lid”.

De verkorte termijn van vijftien dagen is slechts van toepassing op de vreemdeling die administratief is vastgehouden of wordt vastgehouden op een welbepaalde plaats of ter beschikking gesteld wordt van de regering met het oog op het vergemakkelijken van zijn verwijdering, en niet op de vreemdeling die is vastgehouden om een andere reden, zoals omwille van een strafrechtelijke veroordeling (cf. RvS 5 oktober 2011, nr. 215.577).

Te dezen blijkt dat de verzoeker op het ogenblik van de betekening van de bestreden beslissing in de gevangenis werd vastgehouden met het oog op een uitlevering naar Macedonië, waar de verzoeker een gevangenisstraf van drie jaar zou moeten ondergaan. Aldus is de verzoeker niet vastgehouden overeenkomstig de artikelen 7, 8bis, § 4, 25, 27, 29, tweede lid, 51/5, § 1 of § 3, 52/4, vierde lid, 54, 57/32, § 2, tweede lid, 74/5 of 74/6, § 1 of § 1bis van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg is de verkorte termijn van vijftien dagen waarin artikel 39/57, § 1, tweede lid, 1°, van de Vreemdelingenwet voorziet *in casu* niet van toepassing.

Het op maandag 31 augustus 2015 ingestelde beroep tegen de op 31 juli 2015 ter kennis gebrachte bestreden beslissing is derhalve tijdig ingediend.

De exceptie van niet-ontvankelijkheid *ratione temporis* wordt verworpen.

4. Over de gevolgen van het in punt 1.16. bedoelde arrest van de Raad

Bij arrest nr. 162 443 van 19 februari 2016 vernietigt de Raad het bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) van 31 juli 2015.

In de bestreden beslissing wordt gesteld: “(d)e beslissing tot verwijdering van 31.07.2015 gaat gepaard met dit inreisverbod”.

Daarbij wordt uitdrukkelijk verwezen naar artikel 74/11, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet dat het volgende bepaalt:

“§ 1. (...)”

De beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod van maximum drie jaar in volgende gevallen :

*1° indien voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan of;
(...)”*

In casu ging het bevel om het grondgebied te verlaten van 31 juli 2015 gepaard met het bestreden inreisverbod omdat voor het vrijwillig vertrek geen termijn was toegestaan.

Er is geen inreisverbod mogelijk zonder beslissing tot verwijdering (RvS 18 december 2013, nr. 225.871 en RvS 26 juni 2014, nr. 227.898).

Nu het bevel om het grondgebied te verlaten van 31 juli 2015, dat gepaard ging met het bestreden inreisverbod, werd vernietigd bij arrest nr. 162 443 van 19 februari 2016, komt bijgevolg ook het bestreden inreisverbod te vervallen.

Voor de duidelijkheid in het rechtsverkeer en dus voor de rechtszekerheid is het aangewezen om het bestreden inreisverbod uit het rechtsverkeer te verwijderen via een vernietiging, ongeacht of deze beslissing destijds al dan niet rechtsgeldig werd opgelegd.

Om deze redenen dient geen uitspraak meer gedaan te worden over de door de verzoeker aangehaalde middelen en het verweer erop ontwikkeld in de nota met opmerkingen.

5. Korte debatten

Uit het voorgaande volgt dat de bestreden beslissing dient te worden vernietigd. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 31 juli 2015 tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13sexies) wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien februari tweeduizend zestien door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

D. DE BRUYN